

have Tilsynet med Kontrakterne i al Almindelighed, og at Politiets Mellekomst paakræves, hvor det vil vise sig nødvendigt for at faa Orden paa Forholdene. Det ærede Medlem anbefaler et Ændringsforslag, hvorefter i Tilfælde af uberettiget Bortvisning eller Bortgang Arbejdsanvisningskontorets Bestyrelse skal søge at ordne Forholdet; lykkes dette ikke, skal Sagen kunne indankes for Voldgiftsret; men hvis Indankning ikke sker inden 4 Uger efter Bortgangs- eller Bortvisningsdagen, er Kontrakten bortfaldet. Det er klart for enhver, at det er en ganske upraktisk Ordning. Den vil ikke bringe den naturlige og rimelige Ordning i dette Forhold, som man netop i Henhold til Kontrakten har Krav paa. Det er ganske sikkert i de unges Interesse, at der er Orden over hele dette Forhold.

Flere ærede Talere har omtalt den Bestemmelse i § 1, at der gives Indenrigsministeren Bemyndigelse til at overdrage Bestyrelsen for de stedlige kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Stedet for Politiovrighederne at give den fornødne Paategning om, at Kontrakten er affattet i Overensstemmelse med Loven. Efter nærmere Forhandling vil jeg ogsaa benytte en saadan Bemyndigelse.

Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen omtalte, hvorledes man har søgt at faa noget helt nyt ind i Loven, idet man har foreslaaet her i nogen Grad at optage Spørgsmaalet om Lønninger. Det ærede Medlem talte om den Rø, der skulde være om dette Spørgsmaal, og om, at det vilde være heldigt, at der var en god Forstaaelse mellem Parterne. Jeg tror ikke, det vilde bidrage til en bedre Forstaaelse, om vi i Loven indsatte bestemte Regler angaaende dette Punkt. Jeg tror, saaledes som jeg ogsaa sagde ved Sagens første Behandling, at vi maa henvise Spørgsmaalet om Lærlingelønninger til Forhandling mellem Organisationerne indbyrdes. Der er netop i den senere Tid hos Mestrene vaagnet en efter min Mening rimelig og naturlig Forstaaelse af, at Lærlingenes Lønninger bør staa i et bedre Forhold end hidtil til de Lønninger, der i øvrigt gælder indenfor Faget. Vi har set, at der fra Mestrenes Side har været nedsat en Kommission til Overvejelse af dette Spørgsmaal, og at denne Kommissions Betænkning har givet Anledning til, at der indenfor talrige Fag er indført andre Lønningsberegninger, end man tidligere har haft, noget, jeg hilser med fuld Tilfredshed. Jeg vil dog

gerne sige, at det gælder for alt dette om, at man ikke maa lovbestemme, der ved gør man kun Skade. Der vil saaledes være mange Tilfælde, hvor en Mand kan ønske sin Søn i Lære hos en Mester, der ikke er tilbøjelig til at tage Lærlinge, men som, naar der bliver aftalt særlige Vilkaar, maaske alligevel kan gaa ind derpaa; ganske i Særdeleshed vil dette være Tilfældet indenfor Handelsverdenen, det er noget, som alle praktiske Folk meget vel ved og kan fremføre bestemte Eksempler paa.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Læreprøven og om den Indstilling, som kræves ifølge mit Forslag, og som det ærede Medlem søger ændret gennem Ændringsforslaget under Nr. 22. Jeg skal hertil sige, at jeg betragter denne det ærede Medlems Ændring som et absolut Tilbageskridt i Forhold til det, jeg har bragt i Forslag. Som ærede Medlemmer vil se af Forslagets § 10, hedder det heri, at Indenrigsministeren kan efter Samraad med Handelsministeren og i Henhold til Indstilling af Fagets Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer bestemme, at Læreprøve skal aflægges i visse Fag eller Dele af Fag, samt hvorledes Prøven vil være at aflægge. Og hele Udvalget har heri med min fulde Billigelse indskudt Ordene: „og for hvem“, fordi det er en Tydeliggørelse af det paagældende Stykke. Det er ganske klart, at her gives der de paagældende fri Ret til at samle sig om en Indstilling til Ministeriet, der gives dem ingen Paalæg; de kan tage Spørgsmaalet op ganske frit og sige som saa: Vi ønsker denne Sag ordnet paa den eller den bestemte Maade indenfor vort Fag. Og saa kan Ministeren sætte det officielle Stempel derpaa ved at godkende en saadan Indstilling og fastsætte Forholdet i Overensstemmelse med den Indstilling, der er givet. Det er en langt friere, langt naturligere, langt sundere Ordning end den, som det ærede Medlem og hans Parti her vil foreslaa, og hvorved der foreskrives bestemte Regler, medens man altsaa ikke vil overlade det til Organisationerne, saavel Mester- som Svendeorganisationerne, selv at ordne dette Forhold.

Det ærede Medlem talte om Tillidsforholdet og sagde, at man var utilfreds med den Maade, hvorpaa de frivillige Læreprøver nu blev aflagt. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at der indenfor mange Fag har været en fuld faglig Forstaaelse af disse Prøvers Værdi og ogsaa en absolut Tillid til dem. Vi har endog-